

18137 LLEI 5/1983, de 29 de juny, de mesures urgents en matèria pressupostària, financera i tributària. («BOE» 155, de 30-6-1983.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

DE LES OPERACIONS FINANCERES

Article primer. Avals.

1. L'import total dels avals a prestar per l'Estat a partir d'1 de gener de 1983 i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per al mateix any, per raó d'operacions de crèdit exterior de qualsevol naturalesa, no pot excedir els 50.000 milions de pessetes, i és aplicable el que disposa el paràgraf segon de l'article 15.1 de la Llei 44/1981, de 26 de desembre.

2. S'autoritza la concessió de garanties per l'Estat, amb efectes a partir d'1 de gener de 1983 i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per al mateix any i en relació amb les operacions de crèdit interior, a concertar pels organismes i entitats següents, pels imports que s'indiquen per a cadascun:

a) A l'Institut Nacional d'Indústria, per un import màxim de 18.000 milions de pessetes.

b) A la Red Nacional de Ferrocarriles Españoles, per un import de 8.000 milions de pessetes.

3. S'autoritza l'Institut Nacional d'Indústria a prestar avals a partir de l'1 de gener de 1983 i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per al mateix any, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 70.000 milions de pessetes.

4. S'autoritza l'Institut Nacional d'Hidrocarburs a prestar avals, a partir d'1 de gener de 1983 i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per al mateix any, en relació amb les operacions de crèdit que concertin les societats mercantils en el capital de les quals participa, fins a un límit màxim de 10.000 milions de pessetes.

5. S'autoritza l'Institut de Crèdit Oficial a prestar avals a corporacions locals, i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per a 1983, en relació amb operacions de crèdit exterior destinades a finançar inversions, fins a un límit màxim de 15.000 milions de pessetes.

6. S'autoritza l'Institut de Crèdit Oficial i les entitats que en depenen a garantir, a través de la societat mixta de segon aval, establerta pel Reial decret 874/1981, de 10 d'abril, i fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per a 1983, per un import màxim de 10.000 milions de pessetes, a les societats de garantia recíproca, per les operacions de crèdit que, avalades per aquestes societats, siguin concertades en l'interior per les petites i mitjanes empreses, socis participants d'aquestes.

El Tresor Públic respon dels menyscapes que l'atorgament d'aquesta garantia origini a les entitats de crèdit oficial.

7. Es fixa en 15.000 milions de pessetes el límit màxim dels crèdits i avals a concedir per les entitats oficials de crèdit a partir d'1 de gener de 1983, fins a l'entrada en vigor dels pressupostos generals de l'Estat per al mateix any, i dels quals respon subsidiàriament el Tresor, en virtut del que preveu l'article 8è del Reial decret llei

9/1981, de 5 de juny, sobre mesures de reconversió industrial.

Article segon.

Fins a l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1983, pel crèdit oficial es poden destinar fins a 12.500 milions de pessetes a la concessió de crèdits destinats al Fons d'Ajuda al Desenvolupament.

Article tercer. Operacions de deute.

1. S'autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda:

1r Emeti o contregui deute públic de l'Estat amortitzable amb la finalitat de finançar les despeses autoritzades en virtut de la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat per a 1982, per un import màxim de 227.000 milions de pessetes.

2n Puguí incrementar en 120.000 milions de pessetes l'import del deute del Tresor en circulació. El producte obtingut en les emissions corresponents s'aplica a finançar les despeses autoritzades en els pressupostos generals de l'Estat per a 1982 que es prorroguen.

El deute del Tresor pot estar representat en títols, valors o mitjançant anotacions en compte, i tant en la seva subscripció com en la seva transmissió o negociació no és necessària la intervenció de fedatari públic. Totes les operacions relatives al deute es comptabilitzen transitòriament en un compte d'operacions del Tresor, el saldo del qual s'aplica a la fi de l'exercici als pressupostos de l'Estat.

3r Modifiqui, per raons de política monetària, balança de pagaments o atenent l'evolució dels mercats internacionals de capital, la distribució dels límits de deute públic continguts al número 1, 1r i 2n, d'aquest article.

4t Emeti cèdules per a inversions fins a 220.000 milions de pessetes, per finançar la dotació del Tresor al crèdit oficial i atendre els reemborsaments de cèdules de conformitat amb el que estableixen els quadres d'amortització respectius.

5è Procedeixi a modificar, refinançar i/o substituir les operacions de crèdit existents o concertades a partir de l'1 de gener de 1983, per obtenir un cost menor en la càrrega financera o prevenir els possibles efectes negatius derivats de fluctuacions en les condicions del mercat.

6è Realitzi, per diversificar riscos en el deute públic, operacions no computables al límit d'endeutament relatives a préstecs concertats, encara que no suposin novació dins d'aquests.

7è Procedeixi al reemborsament anticipat d'operacions de crèdit, sense substituir-les per altres, quan la situació del mercat de capitals així ho aconselli, o rescati bons de l'Estat al mercat exterior, quan s'imposi per obligacions en el contracte de subscripció corresponent. A aquest efecte, s'han d'habilitar els crèdits corresponents en la secció de deute públic.

8è Contregui deute públic exterior per finançar les dotacions derivades de l'aplicació del Tractat d'amistat i cooperació entre Espanya i els Estats Units d'Amèrica i l'Acord complementari número 7 del dit Tractat, de la seva pròrroga i del Conveni d'amistat, defensa i cooperació amb els Estats Units d'Amèrica, fins a la quantitat màxima de 23.400 milions de pessetes.

2. S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a assenyalar el tipus d'interès, condicions, beneficis fiscals legalment establerts i altres característiques de les operacions d'endeutament assenyalades al número anterior i a

formalitzar, si s'escau, en representació de l'Estat, aquestes operacions.

3. Les emissions de deute públic interior que adoptin la forma de bons de l'Estat i les de deute del Tresor, instrumentades en pagarés del Tresor, mantenen la seva característica de valors no aptes per donar dret a desgravacions fiscals, sigui quin sigui el seu termini d'amortització.

4. El govern ha de donar compte a les comissions de pressupostos del Congrés i del Senat de totes i cadascuna de les operacions de crèdit realitzades a l'empara de les autoritzacions contingudes al número 1 d'aquest article.

5. El Govern pot autoritzar, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, la substitució de les disposicions sobre avançaments del Banc d'Espanya a què es refereix l'article 112, 1, de la Llei general pressupostària, per una emissió més gran de deute del Tresor en relació amb l'autorització al número 1 d'aquest article. El Govern ha de remetre a la Comissió de Pressupostos del Congrés dels Diputats informació sobre aquesta autorització.

6. El crèdit concedit pel Banc d'Espanya al Tresor Públic durant l'exercici de 1982 es consolida per la mateixa quantia en un crèdit del Banc esmentat al Tresor, de la naturalesa prevista a l'article 21 del Decret llei de nacionalització del Banc d'Espanya.

El Tresor Públic, per atendre les seves necessitats financeres a partir de l'1 de gener de 1983, pot disposar de crèdit del Banc d'Espanya fins al límit màxim del 12 per 100 de les despeses autoritzades en els pressupostos generals de l'Estat per a 1982 prorrogats, i es faculta el Govern perquè, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, substitueixi disposicions sobre aquest crèdit per a una emissió més gran de deute del Tresor sobre l'autoritzada a l'apartat 2 del número 1 d'aquest article.

Els crèdits esmentats no meriten interessos.

Article quart. Dotació del Tresor al crèdit oficial.

Fins que no s'aprovin els pressupostos generals de l'Estat per a 1983, es fixa en 260.000 milions de pessetes la dotació global del Tresor al crèdit oficial. La part d'aquesta dotació que no es pot cobrir mitjançant la col·locació de cèdules per a inversions es pot finançar mitjançant avançaments del Tresor.

Article cinquè. Límit de circulació de moneda metàl·lica.

L'import màxim de la moneda metàl·lica en circulació durant el 1983 es fixa en 120.000 milions de pessetes.

NORMES DE CONTRACTACIÓ

Article sisè. Modificacions de la Llei de contractes.

Els articles i disposicions adicional i final de la Llei de contractes de l'Estat, text articulat aprovat pel Decret 923/1965, de 8 d'abril, modificat per la Llei 5/1973, de 17 de març, que es detallen a continuació, queden redactats en la forma que s'indica:

Article 8è, apartat 2.

«2. Quan el pressupost del contracte excedeixi els 500 milions de pessetes.

L'autorització del Consell de Ministres porta implícita l'aprovació de la despesa corresponent.»

Article 28, paràgraf 2.

«Els òrgans de contractació poden optar entre la subhasta i el concurs subhasta com a formes d'adjudicació,

quan es tracti de projectes d'obres molt definits i d'execució senzilla la quantia dels quals sigui inferior a 125 milions de pessetes. Si els projectes d'obres no reuneixen els requisits expressats o el seu pressupost és d'una quantia superior a la indicada, és procedent amb caràcter general el concurs subhasta.»

Article 37, apartat 3.

«3. Les d'un pressupost inferior a 25 milions de pessetes.»

Article 40, apartat 2.

«2. Aquells els preus dels quals siguin superiors a 100 milions de pessetes.»

Disposició adicional quarta.

«Quarta. Els contractes d'estudis i serveis que se subscriuguin per a l'elaboració de projectes, memòries i altres treballs d'índole tècnica, econòmica o social, tenen el caràcter de contractes administratius i es continuen regulant pel Decret 1005/1974, de 4 d'abril, que s'ha de modificar amb la finalitat d'adaptar els seus preceptes a les normes d'aquesta Llei.»

Disposició final segona, apartat a), paràgraf 1r, 1.

«a) La facultat de subscriure contractes correspon als representants legítims dels organismes, segons la seva llei constitutiva, però necessiten autorització prèvia per a aquells d'una quantia superior a 50 milions de pessetes.»

Article setè. Agilitació dels expedients de contractació.

En la tramitació dels expedients de contractació es dispensa el requisit previ de disponibilitat de terrenys a què es refereixen els articles 81 i 83 del Reglament general de contractació, sens perjudici que l'ocupació efectiva d'aquells no es realitzi fins que s'hagi formalitzat l'acta d'ocupació.

Article vuitè. Resolució de contractes.

Durant l'exercici de 1983 l'òrgan de contractació corresponent pot acordar, a instància dels adjudicataris, la resolució dels contractes d'acord amb les normes següents:

a) L'acord de resolució del contracte l'ha d'adoptar l'òrgan de contractació, amb autorització del Consell de Ministres, si s'escau, sense més tràmit que els estudis tècnics que siguin convenients i l'informe preceptiu de l'assessoria jurídica del Departament.

b) L'acord de resolució ha de contenir el pronunciament exprés sobre si la devolució de fiança constituïda és procedent o no ho és i ha de determinar si la resolució es produeix o no, en virtut d'incompliment imputable al contractista.

c) L'acord de resolució ha de determinar igualment el termini en què l'Administració i el contractista han de practicar contradictòriament els mesuraments i la presa de dades necessàries per a la liquidació de l'obra executada. Acabat aquest termini, l'Administració pot disposar de les obres i assumir-ne directament l'execució o contractar-les novament.

Els crèdits alliberats de les obres que es declarin resoltes es poden transferir per cobrir altres inversions i emprar en els mateixos conceptes pressupostaris.

NORMES TRIBUTÀRIES

Article novè. Deduccions de la quota en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Les deduccions a què es refereixen les lletres a), b), c) i d) de l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, són les següents:

	Pessetes
a) Amb caràcter general Aquesta deducció s'incrementa, si s'escau, aplicant-hi el coeficient que resulti de multiplicar 1,5 pel nombre de membres de la unitat familiar que percebin individualment rendiments nets dels compresos a les lletres a) i b) de l'article 3r, apartat 2, de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, en una quantitat superior a 150.000 pessetes anuals, quan els membres que percebin aquests rendiments siguin diversos.	16.500
b) Per raó de matrimoni	16.500
c) Per cada fill: — Per cadascun dels tres primers — Per cadascun dels restants No es practica aquesta deducció per: — Els fills més grans de vint-i-cinc anys d'un sexe o l'altre, llevat de l'excepció de la lletra d) següent. — Els fills casats d'un sexe o l'altre. — Els fills o filles que obtinguin rendes superiors a 100.000 pessetes anuals, excepte quan integrin la unitat familiar.	13.000 18.000
d) Per cadascun dels ascendents que conviuen amb el contribuïent que no tinguin ingressos superiors a 500.000 pessetes anuals Per cada membre de la unitat familiar d'una edat igual o superior a setanta anys Per cada fill o membre de la unitat familiar, sigui quina sigui la seva edat, i sempre que no tingui ingressos anuals superiors a 500.000 pessetes, que sigui invident, gran mutilat o gran invàlid físic o psíquic, congènit o sobrevingut, a més de les assenyalades a les lletres anteriors.	12.000 11.000 36.000

2. Es modifica la redacció de la lletra j) i s'hi afegeix la lletra k), totes dues de l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, en els termes següents:

«j) Els pensionistes de jubilació, vellesa, invalidesa, viduïtat o orfanat tenen una deducció de 7.000 pessetes en la quota, sempre que la quantia total de les seves rendes no sigui superior a 500.000 pessetes.

k) De la quota de l'impost es dedueix l'u per cent dels rendiments nets del treball personal.»

Article deu.- Deducció per inversions en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La lletra f) de l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactada en els termes següents:

«f) El 15 per 100 de les inversions següents:

1. Adquisició de l'habitatge que constitueixi o constituirà la residència habitual del contribuïent. A aquests efectes, no es computen les quantitats que constitueixin increments de patrimoni no gravats, d'acord amb el que estableix el número 9 de l'article 20.

Adquisició per subscripció de valors públics o privats de renda fixa o variable amb cotització qualificada en borsa, així com la subscripció del deute públic interior.

Realització d'obres de restauració d'immobles que estiguin declarats monuments historicoartístics o en què es facin per a defensa del patrimoni historicoartístic nacional, en les condicions que assenyalin reglamentàriament els ministeris d'Economia i Hisenda i Cultura.

Les quantitats pagades per raó d'interessos de préstecs concertats pels particulars per a l'adquisició d'accions de la pròpia empresa per a la qual treballen, llevat que es dedueixin com a despesa necessària per a l'obtenció dels rendiments.

2. La base de les deduccions anteriors és l'import de les inversions realitzades durant el període impositiu a què es refereixi la liquidació de l'impost.

3. La base del conjunt de les deduccions anteriors no pot excedir el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació d'aquestes deduccions requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuïent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que doni la comprovació al començament d'aquest, almenys en la quantia de les inversions realitzades. A aquests efectes no es computen les plusvàlues o minoraacions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final d'aquest segueixin formant part del patrimoni del contribuïent.

4. S'entén per habitatge habitual la residència del contribuïent de la unitat familiar o de qualsevol dels seus membres, durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini esmentat, coincideixin les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

5. Les emissions de deute públic que adoptin la forma de bons de l'Estat i les de deute del Tresor instrumentades en pagarés del Tresor mantenen la característica de valors no aptes per a les desgravacions fiscals en l'impost general sobre la renda de les persones físiques, sigui quin sigui el seu termini d'amortització.

6. Als subjectes passius d'aquest impost, que exercixin activitats empresarials o professionals, els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin per a l'impost sobre societats, amb igualtat de tipus i límits de deducció.

Els límits de deducció corresponents s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades a les lletres precedents d'aquest article, així com el número 1 d'aquesta lletra.»

Article onze.- Increments de patrimoni en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Als efectes dels possibles increments o disminucions patrimonials que es puguin produir en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es considera com a valor d'adquisició el de mercat a 31 de desembre de 1978, en les transmissions d'elements patrimonials realitzades per persones que no estiguin obligades a presentar declaració per aquest impost ni per l'impost extraordinari sobre el patrimoni en l'exercici immediat anterior al que s'hagin efectuat aquelles.

2. El segon paràgraf de l'apartat 9 de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Així mateix s'exclouen de gravamen els increments de patrimoni obtinguts per l'alienació de l'habitatge habitual del contribuïent, sempre que l'import total d'aquest es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual i l'import esmentat no excedeixi els 15.000.000 de pessetes. Aquesta reinversió s'ha de realitzar dins un termini no

superior a dos anys, comptats a partir de la data de l'alienació.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en l'alienació o superior a 15.000.000 de pessetes, únicament s'exclou de tributació la part proporcional de l'increment del patrimoni obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida o al límit de 15.000.000 de pessetes, segons els casos.»

Article dotze. Retencions.

1. Les retencions a compte de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques, per als rendiments del capital mobiliari, es practiquen al tipus únic del 16 per 100. No obstant això, a les pensions percebudes per una persona diferent de la que va generar el dret a aquestes se'ls apliquen els percentatges de retenció previstos per als rendiments del treball.

2. Quan una persona física o jurídica satisfaci rendiments subjectes a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre societats, sobre els quals hagi de practicar retencions a càrrec d'aquests, ha d'efectuar l'ingrés de l'import de la retenció que hagi hagut de practicar en els terminis previstos en la normativa vigent. L'incompliment d'aquesta obligació constitueix una infracció tributària d'omissió, llevat que s'hagi de qualificar com a defraudació, segons el que estableix la legislació vigent. En tot cas, s'exigeixen els corresponents interessos de demora.

Article tretze. Declaració simplificada.

L'article 35.3 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«3. La declaració simplificada és aplicable als subjectes passius integrats o no en unitats familiars les rendes de treball dels quals, si s'escau acumulada, no excedeixen 1.500.000 pessetes, sempre que no tinguin altres rendes addicionals que no siguin les derivades d'habitatge propi que constitueixi el domicili habitual del declarant o dels declarants.

També es pot aplicar la declaració simplificada als altres subjectes que reglamentàriament s'estableixi.

En aquests casos, l'autoliquidació es practica en virtut d'una especificació de la tarifa a què es refereix l'article 28, en què, fins a la quantia d'1.590.000 pessetes, s'estableixin trams no superiors a 20.000 pessetes de base imposable, i la quota es fixa per la quantia corresponent indicada per al conjunt del tram, sense necessitat de portar a terme les operacions que per la diferència fins a la quantia exacta de la base podrien donar lloc a una quota superior.»

Article catorze. Impost extraordinari sobre el patrimoni.

L'article 7è de la Llei 50/1977, de 14 de novembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 7è. 1. En el supòsit d'obligació personal, la base imposable es redueix, en concepte de mínim exempt, en 6.000.000 de pessetes.

En cas de matrimoni, sempre que no hi hagi sentència de divorci o separació judicial, aquest mínim exempt és de 9.000.000 de pessetes.

2. Per cada fill menor de vint-i-cinc anys, amb dret a desgravació en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es redueixen de la base imposable 750.000 pessetes.

Per cada fill invident, gran mutilat o gran invàlid físicament o mentalment, o subnormal, amb dret a desgravació en l'impost sobre la renda de les persones físiques, es redueix la base imposable en 1.500.000 pessetes.»

Article quinze. Tipus de gravamen de l'impost sobre societats.

Per als exercicis que s'iniciïn a partir del dia 1 de gener de 1983, el tipus de gravamen aplicable a les caixes d'estalvis, caixes rurals, cooperatives de crèdit i mútues d'assegurances és del 26 per 100.

Article setze. Deducció per inversions en l'impost de societats.

1. El paràgraf primer del número 1 de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 26 de desembre, queda redactat en els termes següents:

«U. Els subjectes passius poden deduir de la quantitat líquida resultant de minorar la quota íntegra en l'import de les deduccions per doble imposició i, si s'escau, les bonificacions, el 10 per 100 de l'import de les inversions que, efectivament, realitzin en actius fixos nous i en els conceptes a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article.»

2. Es prorroga per a l'any 1983 el règim de deducció per inversions en l'impost sobre societats, regulat a la Llei 41/1981, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici de 1982, en els aspectes previstos als apartats 1, 2, 3 i 5 de l'article 35 d'aquesta disposició. A aquests efectes, les referències contingudes en els preceptes esmentats als anys 1981 i 1982 s'entenen realitzades als respectius anys immediatament següents.

Article disset. Tributació de les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent per personal o entitats no residents en territori espanyol.

1. Les persones o entitats no residents en territori espanyol que obtinguin rendiments sotmesos a tributació per obligació real pels impostos sobre la renda de les persones físiques o sobre societats, sense mediació d'establiment permanent en territori espanyol, han de limitar la seva tributació, a partir de l'1 de gener de 1983, a l'aplicació dels tipus següents efectius sobre les quanties íntegres meritedes:

a) El 16 per 100, amb caràcter general.

b) El 10 per 100, quan es tracti d'imports satisfets a la seva societat matriu o dominant per societats espanyoles vinculades, en contraprestació dels serveis de suport a la gestió rebuts, mentre figurin establerts contractualment i es corresponguin amb la utilització efectiva dels serveis esmentats.

El mateix criteri s'ha d'aplicar en relació amb les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, n), de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, quant a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'establiment permanent.

c) El 7 per 100, quan es tracti de rendiments derivats d'arrendament o utilització en territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries.

2. En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació i muntatge, derivats de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus efectiu del 16 per 100 a la diferència entre els ingressos íntegres i les despeses de personal i d'aprovisionament de materials incorporats a les obres o treballs, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

3. Els subjectes passius no residents a què es refereix aquest article tributen separadament per cada merita-

ció, total o parcial, dels rendiments, a través del representant designat a aquest efecte o, si no, del pagador.

El representant o pagador, segons que correspongui, ha de respondre solidàriament de l'ingrés de les quotes corresponents als rendiments la gestió de les quals a efectes fiscals tinguin encomanada o assumeixin.

4. Als increments de patrimoni obtinguts per persones o entitats no residents en territori espanyol i sotmesos a tributació pels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats els són aplicables les normes de determinació de la base imposable i els tipus de gravamen continguts en el règim general de l'obligació personal.

5. No resulta aplicable la compensació de pèrdues a les rendes obtingudes sense mediació d'establiments permanents a Espanya per persones o entitats no residents en territori espanyol.

Article divuit.- Operacions en divises, saldos de cobrament dubtós i entitats exemptes.

1. No obstant el que disposa l'apartat 5 dels articles 26 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, i 22 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, en els casos d'operacions financeres concertades en divises i saldos en moneda estrangera, amb una durada superior a l'any en els dos casos, el subjecte passiu pot ajustar la valoració d'aquestes operacions i saldos en funció del tipus de cotització al tancament de l'exercici de la divisa en què s'expressin, i la diferència obtinguda s'ha d'integrar dins la base imposable. Una vegada elegida, aquest criteri s'ha de mantenir de forma continuada fins a la cancel·lació de l'operació.

L'ajustament de valoració realitzat s'ha de reflectir, segons que es tracti de persones físiques o d'entitats, en la valoració a efectes de l'impost sobre el patrimoni net o dels comptes anuals sotmesos a l'aprovació dels òrgans socials que correspongui de les operacions financeres o saldos pendents, però no en la valoració dels béns finançats amb els recursos obtinguts.

Quan les diferències a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat resultin superiors al 5 per 100 de la valoració anterior, aquesta diferència pot ser objecte de periodificació en el termini que resti fins al venciment de l'operació financera o linealment en un període no superior a cinc anys, a opció del subjecte passiu. No obstant això, quan es tracti de diferències de canvi produïdes en operacions destinades al finançament d'immobilitzats materials amortitzables, aquestes diferències es poden periodificar, a efectes fiscals, en forma lineal o decreixent i dins el termini màxim de vida útil que, per a la seva amortització, correspongui a les inversions realitzades.

2. Als efectes de l'aplicació del que estableixen la lletra g) de l'apartat 1, 1r, de l'article 19 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, i la lletra i) de l'article 13 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, respecte dels saldos de cobrament dubtós dels quals sigui creditor el subjecte passiu, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'establir coeficients màxims de dotació a la provisió per insolvències en funció de les condicions de morositat de les operacions.

Els coeficients esmentats no resulten aplicables a les operacions degudament garantides per garantia hipotecària, penyora o aval d'entitats públiques, quant a la part garantida, com tampoc als saldos que deuen persones o entitats que tinguin la consideració de vinculades segons el que disposa l'apartat 4 de l'article 16 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre.

3. Els rendiments sotmesos a retenció obtinguts per entitats exemptes de l'impost sobre societats segueixen limitant la seva tributació, pel que fa a aquests, a l'import de les retencions esmentades, sense que s'integrin, per tant, a la resta de rendes excloses de l'àmbit de l'exempció.

Article dinou. Impost general sobre el tràfic de les empreses.

1. L'article 13 del text refós de l'impost general sobre el tràfic de les empreses queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Tipus tributaris.*

Els tipus de l'impost són els següents:

	Percentatge
a) Tipus general, llevat de les excepcions expressament disposades a la llei	3
b) Vendes de fabricants a detallistes, consumidors finals i establiments propis oberts al públic	4
c) Altres vendes de fabricants i industrials ..	3,30
d) Vendes de comerciants majoristes	0,70
e) Vendes empresarials d'immobles	3,50
f) Espectacles públics:	
a) No cinematogràfics	3
b) Cinematogràfics	4,50
g) subministraments d'electricitat:	
— Per a usos industrials	5
— Per a enllumenat	10
— Per a ús domèstic i rural	1,50»

2. Queden sense efecte les mencions que sobre tipus tributaris de l'impost contenen altres articles del text refós.

3. El títol V, article 41, del text refós de l'impost general sobre el tràfic de les empreses, queda redactat en els termes següents:

«Títol V. Recàrrec provincial.

Article 41. *Fet imposable.*

El recàrrec provincial establert a la base 33 de la Llei 41/1975, de 19 de novembre, de bases de l'Estatut de règim local, s'exigeix sobre totes les operacions subjectes a l'impost general sobre el tràfic de les empreses i no exemptes d'aquest impost, a excepció de les importacions.

El recàrrec provincial s'exigeix de conformitat amb els tipus següents, que s'acumulen als que regeixen per a l'impost general sobre el tràfic de les empreses.

	Percentatge
a) Tipus general, llevat de subministrament d'energia elèctrica.	1
b) Operacions de comerciants majoristes	0,20

En les operacions de subministrament d'energia elèctrica, a què es refereix l'article 16, e), del text refós, la quantia d'aquest recàrrec és la resultant d'aplicar el percentatge del 5 per 100 sobre la quota de l'impost corresponent a les operacions esmentades.

Les bonificacions establertes per a l'impost general sobre el tràfic de les empreses són aplicables al recàrrec.»

Article vint. Impost sobre el luxe.

Es modifiquen els articles següents del text refós de l'impost sobre el luxe, aprovat pel Reial decret legislatiu 875/1981, de 27 de març:

«Article 16, B), dos.

Les dels vehicles de dues o tres rodes proveïts de motor, la col·locació del qual es faci directament en fàbri-

ques espanyoles o la facin muntadors o armadors espanyols, quan la seva cilindrada sigui igual o inferior a 50 centímetres cúbics, o quan, fins i tot si és superior, el seu preu en origen o el seu valor de taxació, si són usats, no excedeixi les 69.000 pessetes:

Article 16, B), tres, b).

En els vehicles d'una potència fiscal superior a nou CV queden exemptes les primeres 307.000 pessetes de la base imposable quan hagin transcorregut més de dos anys des de la seva matriculació a Espanya.

Article 16, C), tres.

Quan el preu o valor de taxació dels vehicles de dues o tres rodes esmentats a l'apartat segon de la lletra B) excedeixi les 69.000 pessetes, l'impost recau inicialment sobre l'excés, i, per tant, queda desgravat l'import del preu o valor equivalent a 69.000 pessetes.

Article 19, B), paràgraf segon.

També n'estan exemptes les escopetes i armes de foc d'un preu inferior a 45.000 pessetes i els cartutxos d'un preu inferior a 17 pessetes.

Article 20, B), tres.

Les compreses a l'apartat c) tributen en destinació al tipus del 10 per 100, i en queden exemptes els articles el preu dels quals sigui inferior a 2.000 pessetes.

Article 23, A), a).

Tota classe d'articles de vidre, cristall, pisa, ceràmica i porcellana que tinguin finalitat artística o d'adorn.

No estan subjectes a l'impost les adquisicions d'objectes el preu en origen per unitat dels quals no excedeixi les 8.000 pessetes.

Article 23, C).

La base imposable dels conceptes compresos a l'apartat e) de la lletra A) es minora en tot cas en la quantitat de 1.360 pessetes per quilo de pes en els articles adquirits.

Article 27, A), a), paràgraf primer.

Aparells elèctrics d'ús domèstic.

Article 27, A), b), paràgraf primer.

Aparells d'il·luminació de qualsevol classe, no compresos a l'article 23, el preu en origen dels quals sigui superior a 4.100 pessetes.

Article 27, B).

L'impost s'exigeix en origen d'acord amb els tipus següents:

a) Els conceptes compresos a l'apartat a) de la lletra A), al tipus del 6 per 100.

b) Els conceptes compresos a l'apartat b) de la lletra A), al tipus del 10 per 100.

Article 29, A), 1, b), paràgraf primer.

Tota classe de begudes envasades i amb marca no compreses a l'apartat anterior, el preu de venda en origen de les quals sigui superior a 115 pessetes litre.»

Article vint-i-u. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

A partir del dia 1 de gener de 1983 queda fixat en el 5 per 100 el tipus impositiu aplicable a les transmissions de béns immobles, així com la constitució i cessió dels drets reals que recaiguin sobre aquests, excepte els drets reals de garantia.

Article vint-i-dos. Taxes i tributs parafiscals.

1. Durant l'any 1983 continuen regint els tipus de les taxes «Drets aeroportuaris dels aeroports nacionals», que va establir l'article 43 de la Llei 44/1981, de 26 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1982.

2. A partir d'1 de gener de 1983 els tipus de quantia fixa de les taxes de batxillerat unificat i polivalent i de formació professional queden elevats en un 25 per 100 respecte als vigents en l'exercici de 1982.

3. Amb les excepcions que s'indiquen als números anteriors, a partir de l'1 de gener de 1983 s'elevan els tipus de quantia fixa de les taxes i tributs parafiscals de la Hisenda estatal en la quantia que resulti de l'aplicació dels coeficients següents, que substitueixen els establerts per l'article 45.1 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981.

Taxes i tributs parafiscals les tarifes dels quals es van assenyalar l'any	Coefficient aplicable
1977 i anteriors	2,20
1978	1,80
1979	1,60
1980	1,40
1981	1,20
1982	1,00

Els tipus resultants es poden arrodonir en desenes, enteses segons la quantia respectiva d'aquells.

4. Als efectes del que disposa el número anterior es consideren taxes i tributs parafiscals de quantia fixa aquells els tipus impositius dels quals no estiguin fixats en un percentatge de la base o aquesta no es valori en unitats monetàries.

5. A partir de l'1 de gener de 1983 queda sense efecte el que disposa l'article 3r, 7a, del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, sobre afectació de la taxa que grava els jocs de sort, envit o atzar.

6. Queda derogat el títol segon, capítol segon, del text refós de taxes fiscals, aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre, regulador de la taxa per expedició de títols o credencials a funcionaris o empleats públics, que queda suprimida, sens perjudici del dret de la Hisenda pública a exigir els deutes tributaris meritats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article vint-i-tres. Impostos especials.

1. A partir del dia 1 de gener de 1983 els tipus de gravamen establerts a l'article 13 de la Llei d'impostos especials, dels epígrafs que s'indiquen, són els continguts al número següent.

2. Epígrafs de l'article 13 de la Llei esmentada.

1r El tipus de gravamen aplicable als aiguardents i alcohols etílics destil·lats o rectificats, de qualsevol procedència o graduació, establert a l'epígraf primer, és de 20 pessetes per litre.

2n Es fixa en 14 pessetes per litre el tipus de gravamen de les «holandes» de vi i de sidra incloses a l'epígraf tercer, amb les condicions i les limitacions d'ús establertes en l'epígraf esmentat.

3r El tipus impositiu de l'epígraf quart aplicable a les begudes alcohòliques derivades d'alcohols naturals que surtin de fàbrica o s'importin, des del dia 1 de gener de 1983, és d'1,60 pessetes per cada grau alcohòlic centesimal de Gay Lussac i litre de volum.

4t Els tipus de gravamen aplicables a les cerveses i els seus substitutius són els que s'esmenten a continuació:

— Epígraf 14: Procedents de most amb un grau Balling entre 11 i 13,5, cinc pessetes litre.

— Epígraf 15: Procedents de most amb un grau Balling superior a 13,5, set pessetes litre.

— Epígraf 16: Procedents de most amb un grau Balling inferior a 11, 3,50 pessetes litre.

— Epígraf 17: Substitutius de la cervesa, cinc pessetes litre.

5è Les patents anuals i recàrrecs a què es refereix l'epígraf divuitè de la tarifa sisena: Règim especial de Galícia, és de 10 pessetes per litre de capacitat de la caldera, sense que les patents esmentades puguin ser inferiors a 2.000 pessetes ni superiors a 10.000 pessetes.

3. L'article 29 de la Llei 39/1979, de 30 de novembre, dels impostos especials, queda redactat en els termes següents:

«Article 29. Naturalesa.

L'exacció reguladora de preus dels alcohols no vínic és un tribut establert amb la finalitat de protegir els productes derivats de la vitivinicultura enfront de la competència de productes alcohòlics d'un origen diferent.»

4. El punt 1 de l'article 30 de la Llei 39/1979, de 30 de novembre, queda redactat en els termes següents:

«Article 30. Fet imposable.

1. L'exacció grava la venda o lliurament dels aiguardents i alcohols etílics no vínic, siguin de producció nacionals o d'importació, sense més excepcions que les que es recullen a l'apartat 2 següent.»

Article vint-i-quatre. Llicències fiscals.

1. A partir de l'1 de gener de 1983 regeixen la instrucció i tarifes de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i de professionals i d'artistes, aprovades pels reials decrets 791/1981, de 27 de març, i 830/1981, de 27 de març, respectivament.

2. El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar mitjançant un real decret les modificacions i addicions necessàries en les instruccions i tarifes a què es refereix el número anterior, que s'han d'acomodar als principis següents:

A) Quant a la llicència fiscal d'activitats industrials:

a) Els epígrafs i rúbriques que classifiquin les activitats subjectes han de respondre a la realitat econòmica i tècnica actuals, les quals s'han d'ordenar d'acord amb la classificació nacional d'activitats econòmiques vigents.

b) Les quotes tributàries resultants d'aplicar les tarifes no han d'excedir el 15 per 100 del benefici mitjà presumpte de l'activitat gravada, però sense que en cap cas siguin inferiors a la quantitat de 3.000 pessetes anuals per activitat.

c) Les quotes es determinen en funció d'elements fixos en el moment de la meritació del tribut.

d) La venda a l'engròs i l'artesania no tributen amb quotes de bases fixes de població.

e) Les vendes al detall, els serveis d'hostatgeria i alimentació i la construcció tributen d'acord amb quadres simplificats, segons la base de població, que es pot alterar si ho exigeix l'índole d'alguna activitat.

f) Les tarifes no contenen recàrrecs per les operacions de tramesa, importació, exportació i venda a terminis.

g) S'estableixen quotes especials per a les activitats que exerceixi conjuntament el subjecte passiu en un mateix local.

B) Pel que fa a la llicència fiscal de professionals i artistes:

a) Les quotes, epígrafs i rúbriques que classifiquin les activitats subjectes han de respondre a l'estat actual de l'exercici professional o artístic i s'han d'ordenar

d'acord amb la classificació nacional d'ocupacions vigent, quan això sigui possible.

b) Les quotes es determinen en funció dels rendiments econòmics mitjans de cada activitat professional, sense que en cap cas siguin inferiors a 5.000 pessetes.

c) No s'hi aplica el sistema de tributació per bases fixes de població.

3. En les lleis de pressupostos de cada exercici es poden modificar els límits de la quantia màxima i mínima de les quotes de les llicències fiscals que s'estableixen al número anterior.

Article vint-i-cinc. Compensacions a ajuntaments per minoració d'ingressos procedents de la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials.

1. Els ajuntaments de règim comú, que com a conseqüència de l'entrada en vigor de les tarifes de llicència fiscal d'activitats comercials i industrials aprovades pel Reial decret 791/1981, de 27 de març, hagin experimentat disminucions dels seus ingressos el 1981 i 1982 per aquest tribut, quant a les activitats de fabricació que es duguin a terme en el seu territori, tenen dret a una compensació per aquestes, la quantia de la qual ha de ser igual a la minoració que resulti de la comparació del total d'ingressos —quota i recàrrec municipal— pels anys 1981 i 1982 amb els obtinguts per 1980.

2. No escau cap compensació quan aquesta minoració no superi el 20 per 100 dels ingressos totals per 1980.

3. Les compensacions s'han de satisfer amb càrrec al Fons de Cooperació Municipal.

Article vint-i-sis. Contribució territorial urbana.

Es prorroguen per a l'exercici de 1983 els valors cadastrals de la contribució territorial urbana fixats d'acord amb el que disposa l'article 47, apartat 1, de la Llei 74/1980, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1981.

2. Aquests valors tenen plena eficàcia el 1983 en relació amb la contribució territorial urbana i l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

3. Durant l'exercici de 1983 és aplicable el que disposen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 47 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre.

Article vint-i-set.

1. Els agents de canvi i borsa, corredors col·legiats, col·legiats de comerç i notaris que intervinguin o autoritzin l'emissió, subscripció i transmissió de valors mobiliaris estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària.

La mateixa obligació recau sobre les institucions de crèdit i estalvi, les societats mediadores al mercat de diners o qualsevol altre tipus d'intermediaris financers respecte de les operacions que impliquin directament o indirectament la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de títols o d'efectes.

2. Així mateix, als fins tributaris o de denúncia de fets que puguin ser constitutius de delictes fiscals o monetaris o de qualssevol altres delictes públics, l'Administració tributària pot requerir a les persones o entitats a què es refereix l'apartat anterior l'aportació de les dades, antecedents i circumstàncies de què disposin, referents a operacions o contractes sobre qualssevol títols, valors o efectes de comerç, en què hagin actuat com a fedataris públics o intermediaris, realitzats per persones físiques o jurídiques sotmeses a investigació tributària.

Aquests requeriments, amb l'autorització prèvia del director general o, si s'escau, del delegat d'Hisenda com-

petent, han de precisar les operacions objecte d'investigació, els subjectes passius afectats i l'abast d'aquesta quant al temps o exercicis a què es refereixi.

3. Amb els mateixos requisits i limitacions establerts a l'article anterior, les persones o entitats a què es refereix l'apartat 1 han d'exhibir, a requeriment de l'Administració tributària, els seus llibres, registres o protocol sense que es pugui invocar a aquests efectes l'excepció regulada a les lletres b) i c) de l'article 111, apartat 2, de la Llei general tributària.

4. Les dades o informacions obtingudes de la investigació només es poden utilitzar als fins tributaris i de denúncia de fets que puguin ser constitutius de delictes fiscals o monetaris o de qualssevol altres delictes públics, i les autoritats i funcionaris que en tinguin coneixement queden obligats al més estricte sigil, sens perjudici dels casos en què s'hagi de deduir el tant de culpa oportú.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.- L'excés de lliuraments a compte sobre la liquidació definitiva que resulti procedent, corresponent als recàrrecs provincials de l'impost sobre el tràfic de les empreses i impostos especials de l'exercici de 1982, a favor de les diputacions provincials de règim comú, es converteix en aportació de l'Estat a les diputacions provincials esmentades.

En els pressupostos generals de l'Estat per a 1983 i exercicis successius s'inclouen els crèdits pressupostaris que siguin procedents per fer front a l'obligació assumida per l'Estat.

Segona.-1. L'import de les obligacions emeses per l'Institut Nacional d'Indústria pendents d'amortització l'1 de gener de 1983, corresponents a les emissions que s'assenyalen a l'annex I i que pugen a 85.000 milions de pessetes, es converteixen en aportació de l'Estat al dit Institut mitjançant l'assumpció del deute esmentat per part de l'Estat.

2. La cancel·lació del deute assumit per l'Estat en virtut del que disposa el número anterior, així com el pagament dels seus interessos, s'ha de portar a efecte mitjançant els crèdits necessaris que amb aquesta finalitat s'habilitin a l'empara de l'autorització prevista a la disposició final primera d'aquesta Llei i en els que s'han d'incloure en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'exercici de 1983 i successius.

3. Les obligacions de l'Institut Nacional d'Indústria, corresponents a les emissions la càrrega de les quals assumeix l'Estat, conserven totes les seves característiques.

Tercera.-1. Fins que no s'aprovi la Llei de pressupostos per a 1983, en el que fa referència a les inversions a executar amb càrrec a la dotació global de 180.000 milions de pessetes recollida a la secció 33, «Fons de Compensació Interterritorial», dels pressupostos generals de l'Estat per a 1982, que ha quedat prorrogada en virtut del que disposa l'article 134 de la Constitució, no es poden comprometre quantitats superiors, per territoris i projectes, que les que es detallen a l'annex II d'aquesta Llei.

2. Les consignacions corresponents als projectes d'inversió propis de les competències assumides per les comunitats autònomes que aquestes hagin de realitzar es donen de baixa en el concepte específic en què estiguin ressenyats i d'alta simultàniament en la secció 33, capítol VII, article 75, «A ens territorials».

En conseqüència, les comunitats autònomes poden disposar dels crèdits esmentats, a mesura que es vagin realitzant els projectes d'inversió, mitjançant la simple presentació davant el Ministeri d'Economia i Hisenda d'una sol·licitud de lliurament de fons en què constin les dades relatives a l'obra executada o adquisició realitzada.

La proposta de despesa, així com els documents comptables que es derivin de la modificació, és atribució del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Quarta.-A partir de l'1 de gener de 1983 formen part del Ple del Consell General del Banc d'Espanya els directors generals de pressupostos i del Tresor i Política Financera del Ministeri d'Economia i Hisenda, en substitució dels directors generals del Tresor i de Política Financera, i en aquest sentit queda modificat l'article 10 de la Llei 30/1980, de 21 de juny, d'òrgans rectors i del Banc d'Espanya.

Cinquena.-S'amplia fins a l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1983 el termini fixat a l'article 6.4 de la Llei 44/1981, de 26 de desembre.

Sisena.-1. L'article tercer, apartat quart, número dos, del Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, modificat pel Reial decret 8/1982, de 30 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Quotes fixes.

En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar la quota es determina en funció de la classificació de les màquines realitzades pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Reial decret 1794/1981, de 24 de juliol, segons les normes següents:

A) màquines tipus B) o recreatives amb premi:

Cent vint-i-cinc mil pessetes anuals per màquina o aparell automàtic.

B) màquines tipus C) o d'atzar. La quota anual a satisfer per màquina o aparell és:

— Màquines accionades per una moneda de cinc pessetes: 140.000 pessetes.

— Màquines accionades mitjançant una moneda de vint-i-cinc pessetes: 150.000 pessetes.

— Màquines accionades mitjançant bitllets o altres monedes no especificades anteriorment: 170.000 pessetes.»

2. Els nous tipus assenyalats al número anterior són aplicables a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

3. Es crea un gravamen complementari de la taxa fiscal que grava els jocs de sort, envit o atzar, de conformitat amb les regles següents:

1a. Són aplicables a les màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar la taxa dels quals corresponent a l'any 1983 s'hagi meritat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2a Són subjectes passius els titulars de màquines o aparells de la corresponent autorització o permís d'explotació o que, si no n'hi ha, estiguin en funcionament.

3a La quantia del gravamen es fixa en la diferència entre les quotes fixes establertes pel Reial decret llei 8/1982, de 25 de febrer, i les noves que s'estableixen al número u anterior.

4a La meritació s'entén produïda el dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

5a El gravamen complementari s'ha de satisfer en els vint-i-cinc primers dies naturals del mes d'octubre pròxim.

6a El gravamen a què es refereixen els números anteriors s'aplica exclusivament l'any 1983.

Setena.-1. Els articles 7è i 8è del Decret 2230/1966, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la contribució territorial, rústica i pecuària, queden redactats en els termes següents:

«Article 7è

Queden exemptes de gravamen per aquesta contribució les parcel·les que, pertanyents a un mateix propietari, no tinguin assignat en conjunt bases imposables superiors a 12.000 pessetes. Aquest mínim exempt el pot revi-

sar la Llei de pressupostos amb efectes per al període de la seva vigència.»

«Article 8è.

És exempt d'aquesta contribució l'exercici de l'activitat ramadera independent, en cas que el rendiment mitjà presumpte d'aquella no excedeixi les 35.000 pessetes per a cada titular. La Llei de pressupostos, dins el seu període de vigència, pot revisar el mínim exempt anterior.»

2. S'eleva a 300.000 pessetes el límit màxim de la riquesa imposable en la contribució territorial rústica i pecuària a què es refereix l'article 6è.A) de l'Estatut fiscal de les cooperatives, aprovat pel Decret 888/1966, de 9 de maig. Les lleis de pressupostos poden modificar, amb efectes durant el seu període d'aplicació, la xifra esmentada.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Fins que no s'aprovi la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 1983, continua sent aplicable el que disposa l'article 37 de la Llei 74/1980, de 29 de desembre. Són aplicables els mateixos coeficients que van regir per a l'any 1982. La referència a l'any 1981 que figura en l'article esmentat s'entén realitzada a l'any 1983.

Segona. 1. Es prorroga fins al dia 31 de desembre de 1983 el règim de Fons de Previsió per a Inversions previst a l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim econòmic i fiscal de les Canàries.

2. Es modifica, amb caràcter excepcional, el termini previst a l'article 6 del Reial decret 997/1980, de 12 de maig, per a la presentació, davant el Ministeri d'Economia i Hisenda, per part de la Junta de les canàries, de l'expedient de revisió quinquennal de l'annex a l'Ordenança fiscal reguladora de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies a les illes Canàries, que finalitza el dia 30 de juny de 1983.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a realitzar els avançaments de consignació, ampliacions de crèdit, si s'escau, i habilitacions que resultin procedents per a l'execució del que preveu aquesta Llei i per a l'efectivitat de la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat per a 1982.

Segona.—S'habiliten els crèdits següents en el pressupost prorrogat.

En la secció 17, «Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme»; servei 05, «Direcció General de Ports i Costes»; capítol 3r, «Interessos»; article 31, «De deute»; concepte 311, «Refinançament del Consorci de la Zona Franca de Barcelona (obligacions corresponents a 1982)», per la quantitat de 246.750.000 pessetes.

En la secció 32, «Ens territorials»; servei 01, «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials»; capítol 4t, «Transferències corrents»; article 45, «A ens territorials», per subvencionar als ajuntaments que es detallen el 75 per 100 del dèficit de 1980 del transport urbà de superfície, com a anualitats de 1980 (41,67 per 100) i de 1981 (33,33 per 100) per les quanties següents:

Ajuntaments	Import en pessetes
Almeria	33.951.256
Barcelona	5.363.139.754
Burgos	42.056.062
Còrdova	113.620.130
Gijón	56.399.111
Huelva	105.993.213
Madrid	2.598.046.862
Màlaga	168.437.831
Mieres	15.204.168
Palma de Mallorca	96.656.447
Las Palmas de Gran Canaria	242.693.426
Santander	41.237.603
Sevilla	498.722.837
Tarragona	17.761.897
València	408.520.946
Valladolid	37.395.512

Aquestes subvencions tenen el caràcter de mer lliurament a càrrec de les quals en el seu moment fixi la normativa que es dicti sobre finançament del dèficit del transport públic urbà de superfície i s'han d'acomodar a l'abast i les condicions objectives que s'assenyalin en la normativa esmentada.

Tercera.—1. S'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a incorporar al pressupost prorrogat els romanents de crèdit que al tancament de l'exercici de 1982 resultin dels conceptes 19.37.482, «Fons Especial de Protecció a la Desocupació», 34.01.771 i 34.02.471, de reconversió industrial i dels conceptes procedents de l'extingit «Fons Nacional de Protecció al Treball».

Aquestes incorporacions i les que es puguin acordar de conformitat amb el que disposa l'article 73 de la Llei general pressupostària fins a l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat per a 1983 tenen efectivitat en aquests, sense necessitat d'un nou acord.

2. Els crèdits per a inversions públiques de caràcter extraordinari emparats pel Reial decret llei 6/1982, de 2 d'abril, no consumits en l'exercici de 1982 s'incorporen íntegrament al pressupost prorrogat.

Quarta.—1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, que es produeix el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», queda derogat el Reial decret llei 24/1982, de 29 de desembre.

2. El que disposa l'article 5è és aplicable als contractes els plecs de clàusules administratives particulars dels quals s'aprovin amb posterioritat a l'1 de gener de 1983.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 29 de juny de 1983.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZALEZ MARQUEZ